

Ad Titum

diligunt aduentum eius. Festina ad me ve-
nire cito. Demas enim mereliquit diligens
hoc seculū et abiit thessalonicā: crescens i ga-
latiam: titus in dalmatiā: lucas est meū lo-
lus. Marcum assūme et adduc tecū: est em-
mibi utiles in ministerio. Tychicū autē mi-
si ephesū. Penulā quā reliqui troade apud
carpum veniens affer tecum et libros maxi-
me autē et mēbranas. Alexander erari⁹ mul-
ta mala mihi ostendit: reddet illi dominus
in ope eius: quē et tu deuita. Valde em⁹ re-
stitut verbis nr̄is. In p̄ma mea defensio ne
mo mihi affuit: sed oēs me dereliquerūt: nō il-
lis imputet. Dñs autē mihi astitit et confor-
tauit me: ut p̄ me p̄dicatio impleat: et audi-
ant omnes gentes: et liberar⁹ sum de ore leo-
nis. Liberavit me dñs ab omni ope malo: et
saluum faciet regnum suum celeste: cui gloria
in secula seculoꝝ. Amen. Saluta priscam et
aquilam et onesiferi domū. Erastus remansit
corinthi trophimū autē reliqui infirmū my-
leti. Festina ante hyemē venire. Salutat te
eubolus et pudens et linus et claudia et fr̄es
omnes. Domin⁹ iesus xp̄s cum spiritu tuo.
Gratia yobiscum. Amen.

Explícit ep̄la P̄auli ad Timotheū secūda.
Incipit argumentū in eplam ad Titum.
Titum cōmoneſacit et instruit de cōſtituīōne p̄ſbyteriū: et de ſpirituſali cōuerſatione et hereticis vitandis qui traditionib⁹ iudaicis credunt: ſcribens ei anicopolis.

**Explicit argumentum. Incipit epistola
Pauli ad Eusebium. Capitulum I.**

Dei: aplius autem iesu christi
In fidem electorum dei: et agnitionem veritatis: que in pi-
etatem est in spem vite eternae
quam promisit qui non mentitur deus ante
tempora secularia: manifestauit autem in predictis suis
verbis suis in predicione: quod credita est mihi
In preceptum saluatoris nostri dei: tunc dilec-
to filio In communione fidetur: gratia et pax a deo
patre et christo iesu saluatore nostro Ihesus
rei gratia reliqui te crede ut ea quod desunt corri-
gas: et constitutas per ciuitates presbyteros sicut
et ego disposui tibi si quis sine crimine est vir
vorus vir: filios habens fideles non in accu-
satione luxurie aut non subditos. Exportet
enim episcopum sine crimine esse sicut dei dispensato-
rem non superbum: non iracundum: non vinole-
tum: non peccatoarem: non turpis lucri cupi-
dum sed hospitaliter: benignum: sobrium: iustum
sanctum: continentem: amplectentem eum qui in

doctrinā est fidelē sermonē: vt potens sit exhortari in doctrina sana: & eos qui cōtradiēunt arguere. Sunt em̄ multi etiā inobedientes: vaniloqui & seductores maxime qui de circūcūsiōe sunt quos oportet redargui: qui vniuersas domos subuertunt: docētes que non oportet turpis lucri gratia. **Dixit** qdaz ex illis pprius ipsoꝝ ppheta. Cretēles semper mendaces: male bestie vētris pigri. Testimoniu hoc verū est. Quā ob causaz increpa illos dure yt sani sint in fide: nō intendētes iudaicis fabulis & mādatis hoīm auertentium se a veritate. **Omnia** munda munidis: coinqnatū autem & infidelibus nihil ē mūdū: s̄ coinqnatū sunt eoz & mens & sc̄ientia. Cōfident̄ se nosse deū: factis autē ne-gant cuꝝ sint abominati & incredibiles & ad
III

Tunc opus bonū rep̄ obi. II
Aut loquere q̄ decent sanam do-
ctrinam. Genes ut sobri sint: pudi-
ci prudentes: sani in fide: in dilectione: in pa-
tientia. Anus sūlter in habitu sancto: nō cri-
minatrices: nō multo vino seruientes: bene-
docentes ut prudentiā doceant. Adolescen-
tulas ut viros suos ament: filios suos dili-
gant prudentes: castas: sobrias: dom⁹ curā-
habentes benignas: subditas viris suis: vi-
nō blasphemetur verbum dei. Juuenes si-
militer hortare ut sobri sint. In oībus teip-
sum p̄be exemplū bonor̄ operū in doctrina
in int̄ gritate: in grauitate. Verbū sanum in-
rephenſibile ut is qui ex aduerso est vereat
nihil habens malum dicere de nobis. Ser-
uos dñis suiss subditos esse: in oībus placē-
tes: non p̄tradicētes: nō fraudātes: si oīb⁹
fidem bona ostēdetes: ut doctrinā saluato-
ris nr̄i dei ornēt in oībus. Apparuit enim gra-
tia dei: et saluatoris nostri oībus hoīb⁹ eru-
diens nos: ut abnegantes ipietatē et secula-
ria desideria: sobrie et iuste et pie viuam⁹ in
hoc seculo expectātes beatā spem et aduētu
glorie magni dei et saluatoris nostri ielu xp̄
qui dedit semetipsū p̄ nobis ut nos redime-
ret ab oī iniqtate: et mūdaret sibi p̄lm acce-
ptabilē sectatorē bonor̄ oper̄. Nec loquer-
z exhortare: et argue cū omni iperio. Nemo

Hec ptemnat.
Simone illos pncipibus t potest
tibus subditos eē: dicto obedire: a
omne opus bonū paratos esse: neminē bla
phemare: non litigiosos esse: sed modesto
omnē ostendētes mansuetudinē ad omne
hoies. Eram⁹ em aliqñ t nos insipientes
increduli; errantes: suētes desiderijs t vo
luptatibus varijs: si malicia t iuidia agēte
ed. biles: odiētes inuicē. Lū aut benignita

四

四

四

Meru

四

三

三

*Et stetidit apostolus
quod populus
debeat se ha-
bere erga pro-
cipes cum ra-
tione dicti at-
que erga here-
ticos et anne-
ctis salutatio-
nem.*

200

Ad Philemonem

Lhumanitas apparuit saluatoris nostri dei
2. Timo. 1. c. Non ex opibus iusticie q̄ fecim⁹ nos: s̄ fīm
misericordiā suā saluos nos fecit p̄ lauacruz
regenerationis et renouatiōis spiritussancti
quem fudit in nos abunde per iesum chri-
stum saluatorem nostrū: vt iustificati gratia
ipſi⁹ heredes sim⁹ fīm spēm vite eterne. Fi-
delis sermo est. Et de his volo te cōfirmare
vt curet bonis opibus p̄esse qui credūt deo
L 1. Timo. 1. a. Hec sūt bona et utilia hoībus. Stultas au-
tem q̄stiones et genealogias et p̄tentias et
pugnas legis deuita. Sūt em̄ inutiles et va-
ne. Hereticū hominē post vñā et scđam cori-
reptionē deuita: sciens quia subuersus est q̄
eiūsmodi est: et delinquit cū sit proprio iudici-
cio cōdemnatus. Cum misero ad te artemā
aut tychicū: festina ad me venire nicopolim.
Ibi em̄ statui hyemare. Zēnā legisperitum
et apollo sollicitate p̄mitte: vt nihil illis desit
Bilcāt autē et vestri bonis operib⁹ p̄esse ad
v̄sus necessarios vt nō sint infructuosi. Sa-
lutat te q̄ meū sunt oēs. Saluta eos q̄ nos
om̄at in fide. Gr̄a dei cū oīb⁹ yobis. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Titum. Incipit ar-
gumentum in ep̄lam ad Philemonem.

D Philemoni familiares l̄ras fac̄ p̄ one-
simo fīo ei⁹: scribēs ei ab urbe Ro-
ma d̄ carcere p̄ suprasc̄ptū onesimū.

Explicit argumentum. Incipit ep̄sto-
la Pauli ad Philemonem. Capitū I

A Ap̄ius scri-
bit philemoni
formans ad
eum petitiō-
nem q̄ recipi
ed̄o onesimō
et ad iungit sa-
lat ouonez

Paulus dīcendū est cur apostolus
scribēdānō seruauerit morem suuz: vt vel vo-
būlūm nomīnis sui vel ordinis describeret
dignit̄: tē. Hec causa est: q̄ ad eos scribēs q̄
ex circūcīsione crediderant quāst gentium
apostolus et non hebreoz: sciēs quoq; eoz
superbiā suāq; humilitatē ipse demōstrans
meritū officiū sui noluit anteferre. Nam si-
mili modo etiam iohānes apostolus ppter
humilitatem in ep̄stola sua nomen suuz ea-
de ratione nō pretulit. Hanc ḡ ep̄stolā fer-
tur apostol⁹ ad hebreos conscriptā hebrai-
ca lingua mīssisse: cuius sensum et ordinez re-
tinens lucas euangelista post excessu⁹ apo-
stoli pauli gr̄co sermone composuit.

que remisi tibi. Tu autē illū vt mea viscera
fuscipe. Quem ego voluerā meū detinere:
vt p̄ te mihi ministraret in vinculis euange-
lij. Sine cōsilio autē tuo nihil volui facere:
vti ne velut ex necessitate bonū tuuz esset: s̄
volunrariū. Forſitan em̄ ideo dīcessit ad ho-
ram a te: vt in eternū illū recipies: iā non vt
seruū: sed p̄ fīo charissimū fratrē: maxime
mihi. Quāto autē magis tibi: et in carne eti
dño. Si ergo habes me sociū: suscipe illū si-
cut me. Si autem aliquid nocuit tibi aut de-
bet: b̄ mihi imputa. Ego paulus scripsi mea
manu: ego reddā vt nō dicā tibi q̄ et teip̄m
mihi debes. Ita frater ego te fruar in domi
no: refice viscera mea in xpo. Cōfidēs i obe-
diēti a tua scripsi tibi: sciens quoniā et sup id
q̄d dico facies. Simul et para mihi hospiti-
um: nā spero per orationes vestras donar
me vob̄. Salutat te ep̄aphras concaptiuus
meus in christo iesu: marc⁹. aristarchus. de-
mas et lucas adiutores mei. Gratia domini
noſtri iesu christi cū spiritu vestrō. Amen.

Explicit ep̄stola Pauli ad Philemonem.
Incipit argumentū in ep̄lam ad Hebreos .

In p̄mis dicendū est cur apostolus
paulus in hac ep̄stola scribēdānō
seruauerit morem suuz: vt vel vo-
būlūm nomīnis sui vel ordinis describeret
dignit̄: tē. Hec causa est: q̄ ad eos scribēs q̄
ex circūcīsione crediderant quāst gentium
apostolus et non hebreoz: sciēs quoq; eoz
superbiā suāq; humilitatē ipse demōstrans
meritū officiū sui noluit anteferre. Nam si-
mili modo etiam iohānes apostolus ppter
humilitatem in ep̄stola sua nomen suuz ea-
de ratione nō pretulit. Hanc ḡ ep̄stolā fer-
tur apostol⁹ ad hebreos conscriptā hebrai-
ca lingua mīssisse: cuius sensum et ordinez re-
tinens lucas euangelista post excessu⁹ apo-
stoli pauli gr̄co sermone composuit.

Explicit argumentū. Incipit registrū eple
ad hebreos q̄ p̄tinet capitula. xiij.

Dicitur excellentia christi qui ē dai-
tor noue legis: quia est patri coeter
nus et cōsubstātialis: equalis in po-
testate et dignitate: et q̄ in his xps p̄fertur
angelis.

Ostendit apostolus noue legi esse obedien-
dū date a christo: et q̄ non obſtet humili-
tas passionis eius.

Ostendit q̄ moysen excedit christus cui fir-
miter est obediendum.

II

III